

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 7. Legatio Orientalium ad Occidentales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

§. VII.

Sæculum IV.
A.C. 366.*Legatio Orientalium ad Occidentales.*

Semi-Ariani ab Eudoxio, & puris Arianiis oppressi, cum sibi nullo in loco Conventus agere liceret, conventiculis paucorum, ut poterant, Smirnæ, in Pisidia, in Isauria, in Pamphilia, Lyciaque habitis, unanimiter statuerunt, in tanta calamitate ad Imperatorem Valentianum, & Liberium Papam esse confugiendum, & satius esse, fidem Occidentalium amplecti, quam cum Eudoxii factione communicare. Ergo Eustathium Sebastenum, Silvanum Tarsensem, & Theophilum Castabalensem in Cilicia Legatos dimittunt, jussos, ne cum Libero de fide disputarent, sed Ecclesiæ Romanæ communicarent, & fidem de Filio Consustanciali approbarent. Epistolæ, *Sozom. VI.*
quas ferebant, datæ erant ad Liberium Papam, & Episcopos Occidentis, quos, quod semper ab Apostolorum temporibus puram fidem docuissent, eandem, majori, quam cœteri, studio conservare oporteret.

Legatis, ubi Italiam attigerunt, referunt incolæ, Valentianum Imperatorem profectum esse in Galliam, bello Barbaros repressurus. Tunc visum est, *Amm.*
melius XXVI.c.5.

Socr. IV.
c. II.

Sæculum IV. melius facturos, si Imperatorem non
A. C. 366. querentur in Regionem, bello turbatam,
& latrociniis infestam. Igitur Rom

Socr. IV. manere placuit; litteras, quas habebant
c. II. Liberio Papæ tradiderunt; primo adi Papa eos recipere nolebat, quod esset Ariani, qui fidem Concilii Nicæni rejicerent. Responderunt illi, se errorem agnatum abjecisse, jam diu Anomeorum fidem damnasse, & Filium Patri in omnibus similem fuisse confessos, denique inter voces: similis, & consubstantialis, **Ibid. c. 12.** non esse differentiam. Liberius petit ut suam fidei Confessionem scriptam traducerent, atque ipsi porrexerunt talem, quem hodieque habemus.

Soz. VI. In hac fidei formula tanquam Concilii Lampacenæ ad Papam, & omnes Occidentis, & Italiae Episcopos Legati declarant, fidem Concilii Nicæni inviolabiliter tenendam, vocem Consustancialis sancte, & Religiose contra errorem Arii fuisse appositam. Arium, & Doctrinam ejus impiam, cum suis Discipulis, & Sectatoribus damnant. Omnes hæreticos, Sabellianos, Patropassianos, Marcionitas, Photinianos, Marcellianos, Paulum Samosatenum, eorum Doctrinam, & omnes Sectatores, tandem omnes hæreses fidei Nicænae contrarias rejiciunt. Speciatim damnant expositionem, in Conilio Ariminensi prælectam, & deinde Nicæna

Legatio O.
rientalium.

Nicæa in Thracia Constantinopolim al. Sæculum IV.
 latam, quam multi, etiam perjurio sedu- A. C. 366.
 eti, subscripserunt. *Porro fides nostra,*
 inquiunt: & *Episcoporum, a quibus de-*
legati sumus, hæc est: Credimus in unum
Deum; & reliqua; hic totum Symbolum
Nicænum exscribunt, Nomina sua appo-
nunt, & ita prosequuntur: Si quis post
istam fidei expositionem contra nos, aut
contra illos, qui miserunt nos, accusatio-
nem afferre voluerit, is cum Epistolis tuæ
Sanctitatis coram Episcopis orthodoxis,
quos elegeris, compareat, inter nos, & i-
psum Judicium esto, tum quæ pars causa
ceciderit, meritas pœnas dabit. Hujus *Basil. ep. 82.*
 declarationis prima descriptio Romæ de- *p. 911.*
 posita est, & asservata. (*)

His ita compositis, Liberius Papa de
 Legatorum fide securus, in suam Com-
 munio-

(*) Ex his Summa Papæ Auctoritas elucescit. Anonymus I. ad hunc locum: *Haud dubie Gra-*
tias Domino Fleorio debemus, quod tanti pon-
deris testimonia in sua Historia referat, quæ
Auctoritatem Papæ stabilient. Ideo tamen jus
ipsi non est acquisitum, ut in aliis locis Eadem
Auctoritati parum faveret, &, audeo dicere,
non satis æquitatis amans esse videretur. Nem-
pe Anonymus I. ex illorum numero est, qui Fleu-
rio ignoscere non potest, quod non omnes opi-
niones Scholasticas, sibi probatas, amplexus
fuerit.

Sæculum IV. munionem receptos, ad eos, a quibus de
A. C. 366. legati fuerant, Episcopos remisit cum E-

pistolis; quarum ista erat inscriptio: *Chri-
stissimis fratribus, & Collegis nostris E-
vethio, Cyrillo; & aliis, qui ibi nomi-
nantur numero sexaginta quatuor; &
omnibus orthodoxis Episcopis Orientis
Liberius Episcopus, & Episcopi Italiae, &
Occidentis in Domino nostro salutem.*

*v. Vales. ad
Socr. p.40.* Dum hic Summus Pontifex ipsorum No-
mina præponit suo, illorum Episcoporum
humanitati vices reddit, qua ad eum scri-
bentes ipsius Nomen anteposuerant.
Gaudium deinde suum significat, quo pu-
rissimæ eorum fidei, & cum omnibus Oc-
cidentalibus unionis testes Epistolas ac-
ceperit. Fidem Nicænam laudat, dicit
que, vanum fuisse Arianorum in Concl-
ilio Ariminensi conatum, quo eam conve-
lere nitebantur. *Quandoquidem ferme
omnes, inquit: quos insidiæ, vel vis se-
duxerant, ad Ecclesiam redierunt, exposi-
tionem fidei Ariminensem anathematiza-
runt, fidei Nicænae subscripserunt, & no-
stram Communionem exoptarunt, Ari,
& Sectatoribus ejus multo, quam ante-
infensores.*

§. VIII.

*Liberii obitus. Damasus Papa.
Schisma Ursini.*

Huic Orientalium Reconciliationi Li-
berius